

Hadi Git Sevgili

– Begüm Özdikici · 11 Mayıs 2011

HADI GİT SEVGİLİ

Bir yanım git derken, diğer yanım kal der gibi bakıyor gözlerime. En zoru da bu olsa gerek. Gitmek mi zor, kalmak mı zor? Hangisi en az acıtır canımı, hangisi bana en yakın olanıdır?

Alıştığım tadı, alıştığım kokuyu bir anda ter edip, arkana dahi bakmadan çekip gitmek. Yalnızlık istiyorum, yüreğime de sakinlik. Uzaklarda, çok uzaklarda bir dağın eteğinde, yeşillikler arasında, şelalenin yanı başında, minicik bir kulübede... Koca şehrin kalabalığından, insanların fesat beyninden, yalan dolanla taşmış kalplerinden bir an önce kurtulmak istiyorum.

Aklım karıştı, kendime yetmez oldu. Kimin insan, kimin insan dışı olduğunu kestiremiyorum artık. Bitmek bilmez bir mücadele, herkesten en iyi olma kaygısı, satılmış dostluklar, palavra ile bezenmiş gülen gözler... Ya sen... Ya sen sevdiceğim. Böyle mi başladık hayata, böyle mi son bulacaktık? Hani beni her şeyden koruyacak olan sen, hani dağ gibi önümde siper olacak sen, hani beni seven sen...?

Dillerimizdeki yalanlarla siyaha boyamak nedendir sevgiyi? Aşkın en masum halini, yine aşkın en kara haline dönüştürmekte nasıl da ustayız. Hastayı iyi edecekken bizler, iyiyi hasta etmeye ne de meraklıyız. Her şey kirlendi hayatta, kirlenmeye devam ediyor. En güvendiğim senken hayatta, şimdi en korunduğumsun varlığına karşı. Bir sana açıkken yüreğimin kilitleri, şimdi sonsuza dek senin için vurdum zincirlerini. Dilim bir senin adını söylemeye yeminliyken, ölene dek bozdum yeminlerimi. Adınsız yaşamaya karar verdim, adınla ölmek yerine. Sahte mutluluklara kapattım kendimi, yalnızlığın en saf haliyle baş başayım şimdilerde. Sensizliği yama yaptım acılarıma. Seninle açılan yaralarımı sensizlikle örtmeye çalıştım. Daha fazla yükleyemem seni kendime. Kendimi bu kadar yok edemem bile bile.

Bak havada yine hüznün kokusu var. Senden bahsettim ya, sardı dört bir yanımı hüznün dalgaları. Bir o yana, bir bu yana savurdu bedenimi. Bedenimle beraber tüm ruhumu. Sanki teselli edercesine, git bu diyarlardan dercesine. Kaldıkça acı çekeceksin, kaldıkça öleceksin der gibi adeta.

Yoruldum ey sevgili! Seni yaşamaktan, seninle yaşamaktan yoruldum artık. Olmayanı var etmeye çalışmaktan, beni sevdiğini düşünmeye çalışmaktan yoruldum iyice. Zararsın bana her şeyinle. En iyisi mi...

Hadi git sevgili. Sen git, ben gitmeyi beceremiyorum. Gerçeklerimde yoksun artık, yıkadım tüm eskilerimi. Yalanlarıma dahi sığmazsın artık.

Hadi git sevgili. Sen git, ben gitmeyi beceremedim. Sensizliği haykırırken dahi tüm dünyaya, yine seni bağırdıyordum aslında tüm kalbimle...

Begüm Özdikici